

Sygn. akt VI U 112/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Iwona Dziegielewska
-----------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2022 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania K. S.

przeciwko

pozwanemu Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o zasiłek opiekuńczy

na skutek odwołania K. S.

od decyzji z dnia 25 stycznia 2017 nr znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję, że przyznaje odwołującej się K. S. prawo do zasiłku opiekuńczego od dnia 11.12.2016 roku do dnia 04.01.2017 roku.

Sygn. akt VI U 112/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 stycznia 2017 roku, znak: (...) -603-OW- (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych – II Oddział w W. odmówił K. S. prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od dnia 11 grudnia 2016 roku do dnia 4 stycznia 2017 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazywał, że w spornym okresie K. S. nie podlegała ubezpieczeniom społecznym co wykluczało przyznanie prawa do zasiłku (Decyzja, akta rentowe).

Pismem z dnia 8 marca 2017 roku K. S. wniosła odwołanie od ww. decyzji organu rentowego domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do zasiłku opiekuńczego za sporny okres. W uzasadnieniu kwestionowała stanowisku ZUS w przedmiocie niepodlegania ubezpieczeniom społecznym w okresie objętym skarżoną decyzją (Odwołanie – k. 1 – 2).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 7 kwietnia 2017 roku (data prezentaty) organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu powoływał się na argumentację analogiczną jak w zaskarżonej decyzji (Odpowiedź na odwołanie – k. 6 – 6v.).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostawały na swoich stanowiskach w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się bezspornie spełniała przesłanki do nabycia prawa do zasiłku opiekuńczego w okresie od dnia 11 grudnia 2016 roku do dnia 4 stycznia 2017 roku określone w art. 32 ust. 1 Ustawy zasiłkowej (Ustawa z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, tekst jedn. Dz.U. 2021 poz. 1133 ze zm.) z wyłączeniem przesłanki posiadania przez nią przymiotu ubezpieczonej w rozumieniu art. 1 ust. 1 tej samej ustawy, która była sporna. Spór o ten zasiłek oraz decyzja odmowna, o której mowa na wstępie wywołane były jedynie stanowiskiem organu rentowego, że odwołująca się nie spełniała przesłanki podlegania ubezpieczeniu chorobowemu w okresie, za który domaga się zasiłku opiekuńczego (Bezsporne).

Ww. sporna kwestia została prawomocnie rozstrzygnięta wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie – VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 marca 2019 roku, sygn. akt(...), w którym Sąd zmienił w pkt 1. zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 7 lutego 2018 roku, znak (...) w ten sposób, że ustalił, iż K. S. podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia 11 grudnia 2016 roku. Apelacja od tego wyroku została następnie oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 listopada 2020 roku, sygn. akt III AUa 577/19 (Dowód z dokumentów: wyrok SO – 199, wyrok SA – k. 200).

Stan faktyczny niniejszej sprawy był bezsporny pomiędzy stronami postępowania, z wyłączeniem kwestii podlegania przez odwołującą ubezpieczeniu chorobowemu w spornym okresie i w tym zakresie ustalony został właśnie na podstawie faktów przyznanych (bezsportnych). Kwestia zaś podlegania przed odwołującą ubezpieczeniu chorobowemu została rozstrzygnięta w ww. wyrokach Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie oraz Sądu Apelacyjnego w Warszawie, które stały się podstawą do ustaleń faktycznych w tym przedmiocie. Prawomocny wyrok pierwszego z wymienionych Sądów wiązał Sąd w niniejszej sprawie (art. 365 § 1 k.p.c.). Z tych względów nie miała już znaczenia pozostała inicjatywa dowodowa stron.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 32 ust. 1 Ustawy zasiłkowej Zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad: 1) dzieckiem w wieku do ukończenia 8 lat w przypadku: a) nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza, a także w przypadku choroby niani, z którą rodzice mają zawartą umowę uaktywniającą, o której mowa w art. 50 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2021 r. poz. 75), lub dziennego opiekuna sprawujących opiekę nad dzieckiem, b) porodu lub choroby małżonka ubezpieczonego lub rodzica dziecka, stale opiekujących się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi lub rodzicowi sprawowanie opieki, c) pobytu małżonka ubezpieczonego lub rodzica dziecka, stale opiekujących się dzieckiem, w szpitalu albo innym zakładzie leczniczym podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne; 2) chorym dzieckiem w wieku do ukończenia 14 lat; 2a) chorym dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji do ukończenia 18 lat; 2b) dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji do ukończenia 18 lat w przypadku: a) porodu lub choroby małżonka ubezpieczonego lub rodzica dziecka, stale opiekujących się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi lub rodzicowi sprawowanie opieki, b) pobytu małżonka ubezpieczonego lub rodzica dziecka, stale opiekujących się dzieckiem, w szpitalu albo innym zakładzie leczniczym podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne; 3) innym chorym członkiem rodziny. Według natomiast art. 1 ust. 1 tej samej ustawy Świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości

określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423, 432 i 619), zwanym dalej „ubezpieczonymi”.

Jak już zostało wyjaśnione przy uzasadnieniu faktycznym, jedyną sporną przesłanką nabycia przez odwołującą się prawa do zasiłku opiekuńczego w spornym okresie było posiadanie przez nią statusu ubezpieczonej. Kwestia ta została rozstrzygnięta korzystnie dla odwołującej się przez Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie. Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

W tym stanie rzeczy przyjąć należało, że odwołująca się wbrew stanowisku organu rentowego podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia 11 grudnia 2016 roku i wobec spełnienia się pozostałych przesłanek do nabycia prawa do zasiłku opiekuńczego, co było bezsporne – zasiłek opiekuńczy za okres od dnia 11 grudnia 2016 roku do dnia 4 stycznia 2017 roku jej przysługiwał.

Z podniesionych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.